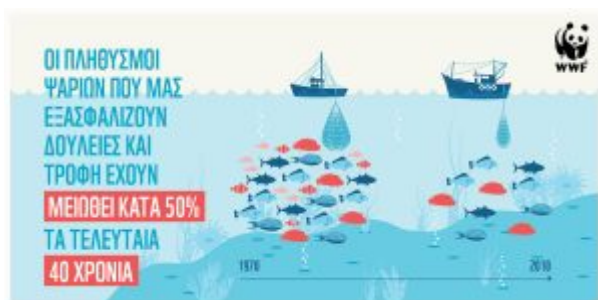

ΕΡΕΥΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ: 50% ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΖΩΗΣ ΕΧΕΙ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΕΙ!

Η μισή περίπου θαλάσσια ζωή έχει εξαφανιστεί τις τελευταίες τέσσερις δεκαετίες, σύμφωνα με έρευνα που έδωσε σήμερα στη δημοσιότητα παγκοσμίως η περιβαλλοντική οργάνωση WWF. Σύμφωνα με την ειδική έκδοση της

έκθεσης Ζωντανός Πλανήτης για την κατάσταση των θαλασσών, οι πληθυσμοί αλλά και η υγεία ψαριών, θηλαστικών, πτηνών, ερπετών και μοναδικών θαλάσσιων οικοσυστημάτων απειλούνται και υποβαθμίζονται με πιο έντονο ρυθμό από ποτέ.

Οι παγκόσμιοι ηγέτες οφείλουν να αντιληφθούν τον κίνδυνο που ελλοχεύει για την παγκόσμια διατροφική ασφάλεια και κυρίως για τις αναπτυσσόμενες χώρες και να λάβουν τις απαραίτητες αποφάσεις, τόσο στο πλαίσιο των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης του Ο.Η.Ε. όσο και ενόψει της Παγκόσμιας Συνδιάσκεψης για την Κλιματική Αλλαγή στο Παρίσι.

Πιο συγκεκριμένα, η κατάσταση των θαλασσών μας επιδεινώνεται με ραγδαίους ρυθμούς, προκαλώντας σοβαρή ανησυχία για την παγκόσμια διατροφική ασφάλεια και για την επιβίωση εκατομμυρίων ανθρώπων που εξαρτώνται άμεσα από την «οικονομία» της θάλασσας.

Ο διευθυντής της διεθνούς περιβαλλοντικής οργάνωσης WWF, Μάρκο

Λαμπερτίνι, δίνει ξεκάθαρα την εικόνα: «Βρισκόμαστε σε έναν ανελέητο αγώνα δρόμου υπεραλίευσης, στον τερματισμό του οποίου μπορεί να βρούμε ανθρώπους να πεινάνε και να στερούνται των θαλάσσιων πόρων.

Η υπεραλίευση, η καταστροφή των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και η κλιματική αλλαγή έχουν επώδυνες επιπτώσεις και πλήττουν σοβαρά ολόκληρη την ανθρωπότητα, με τις κοινωνίες που εξαρτώνται άμεσα από τη θάλασσα να αντιμετωπίζουν τις πιο σκληρές συνέπειες. Η κατάρρευση του θαλάσσιων οικοσυστημάτων μπορεί να πυροδοτήσει και οικονομική κατάρρευση, υπονομεύοντας τις παγκόσμιες προσπάθειες για εξάλειψη της φτώχειας και του υποσιτισμού».

Τα επιστημονικά δεδομένα, δυστυχώς επιβεβαιώνουν του λόγου το αληθές. Σύμφωνα με την έρευνα, δημοφιλή ψάρια όπως ο τόνος, το σκουμπρί και η παλαμίδα έχουν μειωθεί κατά 74%, ενώ τα $\frac{3}{4}$ των κοραλλιογενών υφάλων παγκοσμίως απειλούνται, με την κλιματική αλλαγή να θέτει εν αμφιβόλω την ίδια τους την ύπαρξη μέχρι το 2050. Ειδικά, οι κοραλλιογενείς ύφαλοι έχουν μειωθεί κατά 34%, μεταξύ 1979 και 2010. Αν λάβει κανείς υπόψη ότι το 25% των ψαριών ζουν σε αυτά τα οικοσυστήματα, ενώ 850 εκατομμύρια άνθρωποι εξαρτώνται άμεσα από τις οικονομικές, κοινωνικές και πολιτισμικές τους υπηρεσίες, γίνεται αντιληπτό το μέγεθος του προβλήματος.

Κι όμως, ακόμη κι αν η κατάσταση δείχνει ζοφερή, μπορούμε ακόμη να την αντιστρέψουμε. «Τα αισιόδοξα νέα είναι ότι υπάρχουν οι λύσεις και πλέον ξέρουμε τι ακριβώς πρέπει να κάνουμε. Η θάλασσα είναι ένα ανεκτίμητο φυσικό κεφάλαιο και μπορεί να αναγεννηιέται μόνη της, αν η ανθρωπότητα αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις υπερβολικές πιέσεις που της ασκεί», δήλωσε ο Μάρκο Λαμπερτίνι για να συμπληρώσει: «Η εξίσωση είναι απλή: αν ζήσουμε εντός βιώσιμων ορίων, η θάλασσα θα συνεχίσει να μας προσφέρει όσα έχουμε ανάγκη. Υπάρχει ακόμη το χρονικό περιθώριο για να προστατέψουμε τους ωκεανούς και να

αντιστρέψουμε την κατάσταση».

Πράγματι, η χρονική συγκυρία είναι ιδιαίτερα κρίσιμη, καθώς μέσα στον Σεπτέμβριο οι κυβερνήσεις του κόσμου θα οριστικοποιήσουν τη συμφωνία τους επί της Ατζέντας 2030 για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη.

Η εξασφάλιση της υγείας των θαλασσών αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη των προτεραιοτήτων της ατζέντας που είναι η μείωση της φτώχειας και η ενίσχυση της διατροφικής ασφάλειας. Εκτός αυτού, η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και οι αποφάσεις που θα παρθούν στην Παγκόσμια Συνδιάσκεψη του Ο.Η.Ε. για την Κλιματική Αλλαγή, αρχές Δεκεμβρίου στο Παρίσι, είναι κομβικής σημασίας για την υγεία των θαλασσών και επομένως όλων μας.

«Είναι αυτονόητο ότι η υγεία των θαλασσών αποτελεί προϋπόθεση επιβίωσης για την ανθρωπότητα. Η κατάσταση είναι ανησυχητική αλλά αναστρέψιμη. Ειδικά, σε μια χώρα όπως η Ελλάδα, δεν μπορούμε να μένουμε αμέτοχοι, καθώς πάντοτε ήμασταν και πάντα θα είμαστε άρρηκτα συνδεδεμένοι με τη θάλασσα για την ευημερία μας. Καινοτόμες θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές που θα υποστηρίζουν βιώσιμα μοντέλα ανάπτυξης για τις τοπικές κοινωνίες αλλά και υπεύθυνη αλιεία που θα εξασφαλίζει ψάρια για τις επόμενες γενιές, είναι απαραίτητα και εμείς δουλεύουμε ήδη προς αυτή την κατεύθυνση», δήλωσε ο Δημήτρης Καραβέλλας, διευθυντής του WWF Ελλάς.

Θαλάσσιες Προστατευόμενες Περιοχές

Ο διεθνής στόχος για την αποτελεσματική προστασία και διαχείριση τουλάχιστον του 30% των ακτών και θαλασσών μέχρι το 2030 είναι μια προτεραιότητα ως προς την οποία η χώρα μας βρίσκεται πολύ πίσω, καθώς σήμερα μόλις το 1,48% των θαλασσών μας καλύπτεται από θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο, το WWF Ελλάς, μαζί με μια σειρά από εταίρους και σε συνεργασία με τις κοινωνίες της Σύρου και της Άνδρου, φιλοδοξεί στη δημιουργία ενός πρωτοποριακού μοντέλου

θαλάσσιας προστατευόμενης περιοχής, μέσα από το πρόγραμμα ΚΥΚΛΑΔΕΣ LIFE. Στόχος του προγράμματος είναι η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος της Γυάρου που φιλοξενεί τον πιο σημαντικό πληθυσμό της απειλούμενης με εξαφάνιση Μεσογειακής φώκιας *Monachus monachus* στη Μεσόγειο και η στήριξη ενός βιώσιμου μοντέλου ανάπτυξης στην περιοχή.

Υπεύθυνη αλιεία

Απαραίτητη για την προστασία των θαλασσών είναι και η ανάπτυξη πρωτοπόρων μοντέλων συνεργασίας που να εξασφαλίζουν τη βιωσιμότητα τοπικών κοινοτήτων, οικοσυστημάτων και επιχειρήσεων. Αυτός ακριβώς είναι και ο πυρήνας της δράσης του WWF Ελλάς σε συνεργασία με την ΑΒ Βασιλόπουλος, το Ινστιτούτο Αλιευτικών Ερευνών και την εταιρεία εμπορίας ψαριών «Μανιός» που υλοποιείται από το 2013 στην Καβάλα και έχει ως στόχο τη βελτίωση βιωσιμότητας του τοπικού στόλου γρι γρι που αλιεύει γαύρο και σαρδέλα.

Ήδη μέσα από ένα στρογγυλό τραπέζι όλων των εμπλεκομένων, έχουν γίνει βήματα προς λύσεις που θα εξασφαλίζουν τη βιωσιμότητα του εισοδήματος των αλιέων γρι γρι της Καβάλας, την ανάκαμψη των ιχθυαποθεμάτων και την προστασία του θαλάσσιου οικοσυστήματος.

[Διαβάστε εδώ την περίληψη της έκθεσης στα Ελληνικά.](#)

Πηγή/φωτογραφίες: zoosos.gr